

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

14 באוגוסט 2015
כ"ט באב תשע"ה

ת"צ 12-04-1937 הבר נ' תדיראן
הולדינגס בע"מ ואח'

בקשה מס' 1

לפני כבוד השופטת שושנה אלמגור

המבקש (התובע) זקי הבר

ע"י ב"כ עו"ד עידן איידן

נגד

המשיבות (הנתבעות) 1. תדיראן הולדינגס בע"מ

2. תדיראן מכונות בע"מ

3. תדיראן גרופ בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד ניר אמודאי, עו"ד הדס בקל ועו"ד נעמה ארליך

פסק-דין

בעקבות: בקשה לאישור הסדר פשרה בתביעה ייצוגית מיום: 12.02.15

לפניי בקשת הצדדים לאשר את הסדר הפשרה שגיבשו, לפי סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006.

א) בשנים 2006–2010 שיווקה בישראל משיבה 2 את מקררי 'Amcor' שייצרה או ייבאה, וייבאה מארצות-הברית את מקררי 'Amana'. לאחר מכן עברה פעילות זו למשיבה 3. המבקש, אשר רכש מקרר, אמקורי' ב-2011, גרס בבקשה המתוקנת לאישור התובענה הייצוגית כי המשיבות הפריזו בנפח המקררים בפרסומים שונים: לטענתו, אחת הדרכים לגלות את ההפרש היא השוואה בין רשימה של מכשירי הקירור המאושרים למכירה בישראל שמוציא לאור משרד התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים לבין קטלוגים המפרטים את הדגמים השונים, אם מודפסים ואם באתר המרשתת של המשיבות. שם ניתן למצוא, אליבא דמבקש, פורים ברוב הדגמים בין הנתונים שמדד מכון התקנים הישראלי לבין אלו שפרסמו המשיבות, אשר במקרים מסוימים מגיעים לעשרות אחוזים. על-פי תקן ישראלי ת"י 721 – בטיחות מכשירי חשמל ביתיים ומכשירים דומים: דרישות מיוחדות למכשירי קירור, מכשירי גלידה ומכשירי לייצור קרח (להלן: התקן), לכל היותר מותר לסטות במדידה בשיעור שלוש אחוזים. עילות התביעה היו הפרת חובה חקוקה – התקן וצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מקררים חשמליים ביתיים ומקפיאים), התשל"ה-1975 (אשר בוטל בשנת 2006); הטעיה, לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הצרכן), וסעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973; אי-גילוי לצרכן (סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן); הפרת החובה לנהל משא-ומתן בתום לב; רשלנות ותרמית, על-פי פקודת הנזיקין (נוסח חדש). המבקש טען כי חברי הקבוצה סבלו נזק כשקיבלו מוצר נחות מזה ששילמו תמורתו (אגב אורחא הוזכר בבקשה גם נזק לא-מומני), ועתר להורות למשיבות שלא לפרסם עוד נתונים כוזבים.

בתשובתן לבקשה טענו המשיבות כי המילה „נטו” שנלוותה לנפח המקררים בקטלוג, אמקורי' לשנת 2010 שורבבה בטעות. הקטלוג נאסף מהחנויות כשהתבררה השגיאה, ומזה שיצא אחריו נמחק שם

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

14 באוגוסט 2015
כ"ט באב תשע"ה

ת"צ 1937-04-12 הבר נ' תדיראן
הולדינגס בע"מ ואח'

התואר. לתפיסת המשיבות, הלקוחות בוחנים את המקרר במו עיניהם לפני הרכישה; עליו היו יכולים למצוא את תוויית האנרגיה, שבה סימנו את הנתונים המדויקים לפי התקן. לפיכך המשיבות סבורות שהמידע הנכון נמסר לצרכנים והם לא הוטעו. מעבר לכך גרסו המשיבות שהתקן וגם שיטות המדידה של מכון התקנים נתונים לשינויים, והדבר בא לידי ביטוי גם במהלך התקופה הנוגעת לתביעה וגם במקרר שרכש המבקש. הן אף הסבו את תשומת הלב לכך שהוא לא רכש מקרר, אמנה', שבפרסומים בדבר מקררים אלה צוין „נפח כולל" ושהרשימה מאת משרד האנרגיה יכולה לחול רק על שנת 2011 והמבקש לא הוכיח את מקורה או את אמינות הנתונים בה. הן הוסיפו שהמבקש לא טען כי היה רוכש מקרר אחר אילו הבין את המצב לאשורו, ובלאו הכי היה משלם יותר אם רצה מקרר גדול. ככלל, דעתן היא שנפח האחסון במקרר הוא נתון אחד, ולא מכריע, משורה ארוכה של פרמטרים שהצרכן שוקל בטרם הוא רוכש מקרר, ולא ידוע בהסתמך על איזה מצג ועל איזה גורם רכש כל חבר בקבוצה הנטענת את המקרר שלו.

המבקש הדגיש בתשובתו כי המשיבות מבליטות את הנפח בפרסומיהן. לדבריו, הנתונים המצוינים בתוויית האנרגיה מחולקים לשניים: „נפח תא מזון בליטר" ול„נפח תא הקפאה בליטר", וממילא הצרכן לא יחפש אותם על תוויית האנרגיה. הוא גם טען כי לא סביר שטעות תתרחש כמה פעמים וכי באתר המרשתת מופיעים כיום נתונים זהים לאלו שפרסם משרד האנרגיה, בעקבות הבקשה.

ב) הפשרה ופרטיה נבנו ברוח ההסדר שאושר בת"צ (מחוזי ת"א) 6405-05-12 פרץ נ' דאלקו סוכנויות בע"מ (פורסם באר"ש, 15.12.2014) – תיק דומה שהתנהל לפניי בדבד עם תיק זה (להלן: עניין פרץ) – אשר בעצמו שאב מההסדר שקיבל תוקף של פסק-דין ברע"א 2362/08 תדיראן מוצרי צריכה בע"מ נ' שהי שאול (פורסם באר"ש, 14.12.2011). חבר בקבוצה שהסדר זה חל עליה הוא מי שבשבע השנים שבין 1 באפריל 2005 לבין 1 באפריל 2012 קנה מקרר, אמנה' או, אמקור' אשר שיווקו המשיבות. בעילות התביעה ובסעד שפורטו לעיל יחול כלפיו מעשה בית הדין שפסק-הדין דנן יוצר.

הצדדים הסכימו שלכל חבר בקבוצה יימסר כתב אחריות (נספח 4 להסכם הפשרה) אשר יעניק לו את הזכות לקבל, בתנאים המנויים שם, שירות תיקונים וחלקי חילוף למקרר שקנה. את השירות תיתן מרום שירותים ואחזקה, שותפות מוגבלת, או כל גורם אחר המספק שירותים כאלו שאתו תתקשרנה המשיבות, לפי שיקול דעתן. מי שקנו את המקררים בתקופה שתחילתה ביום 1 באפריל 2005 וסופה ביום 31 בדצמבר 2009 (להלן: קבוצה א) יהיו זכאים להטבה למשך ארבעה חודשים. מי שרכשו אותם מ-1 בינואר 2010 ועד 1 באפריל 2012 (להלן: קבוצה ב) יהיו זכאים לה למשך 12 חודשים.

הצדדים קבעו את תחילת ההטבה לעוד 24 ימי עסקים מהיום; הואיל ובין אותו מועד זה לבין הפרסומים שעליהם אורה מיד יחלפו לכל הפחות שבועיים, והואיל ובתקופה שלאחר מכן חלים חגי ישראל וקרוב לוודאי שחלק מחברי הקבוצה ישוה במהלכה בחו"ל ולא יספיקו לממש את ההטבה, אני מוצאת לנכון לתקן הוראה זו ולקבוע כי תקופת ההטבות תחל בחלוף 45 ימי עסקים ממועד

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

14 באוגוסט 2015
כ"ט באב תשע"ה

ת"צ 1937-04-12 הבר נ' תדיראן
הולדינגס בע"מ ואח'

הפרסום השני של פסק-דין זה ויתר הפרסומים שיפורטו עתה (במניין ימים לא ייספרו ימי חול המועד סוכות).

לכתב האחריות תתלווה הודעה על ההטבה בנוסח נספח 3 להסכם. שני המסמכים ישוגרו לכל חבר בקבוצה שעלה בידי המשיבות למצוא על-פי רישומיהן. מי שיקבלו את ההודעה לא יידרשו להציג חשבוניות או מסמך אחר כתנאי לקבלת ההטבה. יתר חברי הקבוצה שיפנו למשיבות בבקשה לקבלה יהיו זכאים לכך כנגד הצגת חשבונית, קבלה או תעודת משלוח המעידים כי המקרר שנרכש הוא מאלה נושא ההטבה. בהעדר איזו מהאסמכתאות הללו יהיו חברי הקבוצה זכאים להטבה לאחר חתימה על הצהרה בנוסח שאישר בית המשפט וצורף כנספח 1 לתוספת להסכם הפשרה אשר נחתמה ביום 17.05.15, שהיא חלק בלתי נפרד מההסכם (ראו בקשה מס' 53 בתיק האלקטרוני). כמורכב תפורסם בעוד 14 יום מהיום באתר המרשתת www.tadiran-group.co.il הודעה בעברית ובערבית על ההטבה בנוסח נספח 2 לתוספת להסכם אשר אושר בהחלטתי מיום 22.07.15. המודעה תוסיף להתנוסס באתר למשך תשעה חודשים, ואני מורה בזאת כי תופיע בעמוד הבית. יובהר כי פרסום זה נובע מההערכה שביכולת המשיבות לפנות ישירות ללא יותר משלושים אחוז מהחברים בקבוצה. לבסוף הוסכם כי אותו טקסט יפורסם גם בעיתון מודפס, וזאת נוסף על הפרסום השני שהצדדים מחויבים לו על-פי חוק. אני מורה כי המודעה תראה אור באחד העמודים המרכזיים של היומון, ישראל היום' וגודלה לא יפחת משליש העמוד. כותרת המודעה תיכתב באותיות שגודלן פי שלושה מתוכן המודעה. הכותרת והפסקה הראשונה תיצבענה בצבע אדום.

בדיון האחרון בתיק הודיע בא-כוחו של היועץ המשפטי לממשלה כי אינו מתנגד להסדר, ועם זה נדונו ההערות שהשמיע – מהן מוצאות כמה את ביטויין כאן, והיתר זכו להסבר מפי הצדדים. כך למשל הורחבה תפוצת הפרסום של דבר הסדר הפשרה בעקבות הערתו כי ראוי להגדיל את מספר החברים בקבוצה שיקבלו הודעה ישירה, כיוון שבלתי אפשרי לפנות בדואר לכולם. לדעתו, יש מקום גם שהצדדים ידווחו מי מחברי הקבוצה פנו אל המשיבות על סמך ההודעה שקיבלו ומי על סמך הפרסום הכללי, אבל בעניין זה לא ראיתי טעם להכביד על המשיבות יתר על המידה.

ג) בראות עיניי, ההסדר סביר, הוגן וראוי בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ויעיל והוגן להכריע את חילוקי הדעות בהסכם. לכל חבר בקבוצה א, אשר להערכת הצדדים מונה 97,348 איש לערך, ההטבה שווה 140 ₪. לחבר בקבוצה ב ההטבה שווה 420 ₪, וזכאים לה כ-64,000 איש. השווי הכולל הוא אפוא כ-12,000,000 ₪, לפי חישוב זה:

[...] קבוצת רוכשי המקררים, אשר אל כתובותיהם, כפי שמופיעות ברישומי תדיראן, תישלח ההטבה בדיוור ישיר (כ-48,424 איש ואישה) במכפלת שווי ההטבה לה הם זכאים: כ-29,204 איש ואישה יהיו זכאים להטבה המוערכת בסך של 140 ₪ ר כ-19,219 רוכשי מקררים יהיו זכאים להטבה המוערכת בסך של 420 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

14 באוגוסט 2015
כ"ט באב תשע"ה

ת"צ 1937-04-12 הבר נ' תדיראן
הולדינגס בע"מ ואח'

(סעיף 35 לבקשה)

בבקשה לאישור לא נזכרו כל דגמי המקררים שנמכרו בתקופה הרלוונטית לה, ובדיקה סטטיסטית מדוקדקת לו נערכה הייתה עשויה לגלות שמספרם של חברי הקבוצה אינו כה גבוה. המשיבות, לעומת זאת, הסכימו עתה לתת את ההטבות לכל מי שרכש מהן מקררים באותו פרק זמן, אם נזכרו כדוגמה בבקשה לאישור ואם לא. אין לומר בוודאות כי תוצאות בערכים דומים היו מנת חלקם של חברי הקבוצה אילו נוהל ההליך מאל"ף ועד תי"ו. בעניין פרץ הסכמתי שלנפח האחסון יש מקום של כבוד בהחלטה לרכוש מקרר מחד גיסא, אך מאידך גיסא הוא לא דווקא ראש וראשון בשורת השיקולים. לכך יש כמובן השפעה על היקף הקבוצה. זאת ועוד: אין מקום למנות „בדק" להסדר הפשרה. בענייננו הסעד הניתן לחברים בקבוצה נתון לשומה ולהערכה של בית המשפט וגובהו מתבסס על מחיר של מוצר קיים ומקובל בשוק המקררים. מינוי בודק לא יועיל כלל, שכן אין הפיצוי מצריך בדיקה באמצעות חישובים חשבונאיים סבוכים.

ד) דיווח על ביצועו של הסדר הפשרה יימסר לבית המשפט כדלקמן: בעוד שלושים יום מהיום תגיש כל אחת מהמשיבות תצהיר מאת מנהלה הכללי. המצהיר יפרט כמה מכתבים נשלחו לחברים בקבוצה ומה שיעורם של אותם חברים ביחס לכל הקבוצה, ויליט תצלומים של הפרסומים הנדרשים כאן. בעוד 14 חודשים מהיום יוגש תצהיר נוסף של מנכ"ל אחת המשיבות, ובו יפורט איך הוצא הסדר הפשרה מן הכוח אל הפועל; כמה אנשים פנו בעקבות הפרסומים; אל כמה פונים נשלחו הודעות בדואר; כמה קיבלו את ההטבה ונקקו לשירות בתקופה שבה ניתנה.

הצדדים המליצו על תשלום גמול למבקש בסך של 80,000 ₪ ושכר טרחה לבא"הכוח המייצג בסך 750,000 ₪, בתוספת מס ערך מוסף. בעניין פרץ ציינתי כי ראוי לעודד הגשתן של תובענות בנושאים מעין אלה, שבהם הצרכן נאלץ לקבל כמעט בעיניים עצומות את המידע שנמסר לו מהמשווק, ועמדתו על החשיבות הגלומה בהן. סכומים בסדר גודל כזה תורמים לאותה תכלית ועולים בקנה אחד עם המזור שיבוא עכשיו לחברי הקבוצה. אני מורה כי ישולמו כמוסכם. לא אחת אנחנו נתקלים בהסדרי פשרה שבהם הפיצוי ניתן לחברי הקבוצה בעקיפין, לארגון כזה או אחר שמטרתו להיטיב עם הציבור בכללותו, באין יכולת לאתר כל חבר וחבר לחוד. המקרה דנן הוא מאותם מקרים שבהם תזכה הקבוצה להטבה – בשווי מיליוני שקלים – במישרין, אף אם לחלק מהחברים בה ייודע על אודותיה רק באמצעי תקשורת ההמונים. מלוא הגמול וחמישית משכר הטרחה ישולמו בתוך 14 ימי עסקים מהיום. 600 אלף השקלים הנותרים יוחזקו בנאמנות בידי בא"הכוח המשיבות. מחצית מהם תועבר לבא"הכוח המבקש בתוך 14 ימי עסקים מיום שאאשר את הודעת הביצוע הראשונה, והמחצית הנוספת – בתוך 14 ימי עסקים מהיום שתאושר הודעת הביצוע השנייה. התשלום האחרון יישא הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

14 באוגוסט 2015
כ"ט באב תשע"ה

ת"צ 1937-04-12 הבר נ' תדיראן
הולדינגס בע"מ ואח'

פרסום שני – בעמודים הראשיים של היומונים, ידיעות אחרונות ו,הארץ, על-גבי רבע העמוד לפחות.
ההודעה המעוצבת והמקוצרת תפורסם, כאמור, בעיתון, ישראל היום בעמודים המרכזיים על-גבי
שליש עמוד. נקבע לתזכורת פנימית ביום 15.10.16.

ניתן בלשכתי היום, כ"ט אב תשע"ה (14 באוגוסט 2015).

המזכירות תשגר פסק-הדין לצדדים. הצדדים ישלחו העתקים למנהל בתי המשפט וליועץ המשפטי
לממשלה.

שושנה אלמגור, שופטת